

גבלס, בן לאדן וארטיק קראנץ' פיסטוק: את המלחמה בעזה אנחנו עלולים להפסיד בזירת הטיקטוק

**איך נהפכה טיקטוק לאפליקציה אנטישמית
ואנטיישראלית בכיכובם של מנהיגי נאצים ואוסמה בן
לאדן, ואיך הסינים קשורים לזה? ■ "הראיות מצביעות על
כך שיש פה בעיה קשה שכבר רואים ברחובות ברמת
האנטיישראליות"**

חוני לינדר ורפאלה גויכמן

01 בדצמבר 2023, 06:07

"מולי יושבים שורות של גרמנים, פצועים מהחזית המזרחית. על היבשת המכובדת שלנו מתרחשת מתקפה שעולה על כל היבט אנושי והיסטורי. הוורמאכט הגרמני ניצב מול המערב במערכה יחד עם בני הברית שלו — ומאחוריהם עומד איתן העם הגרמני". זהו חלק מתוך אחד הנאומים המפורסמים שנשא יוזף גבלס, שר התעמולה של גרמניה הנאצית, ב-1943, במטרה להחדיר חוץ קרב בעם הגרמני על רקע התארכות המלחמה.

80 שנה מאוחר יותר, בסוג של טוויסט מטורלל בעלילה, מופץ בימים אלה הנאום מחדש — הפעם בגרסת הטיקטוק, כסרטון מוזיקלי ויראלי, לצד סרטונים טרנדיים, תמימים וקלילים ברוח חג המולד, סרטוני חתולים, סרטוני סיכום שנה משעשעים, או הטרנד החם החדש בטיקטוק, שבו המשתמשים מדביקים את הסמארטפון לתקרה ומצלמים את עצמם רוקדים מנקודת מבט של ציפור. מה שמדאיג אף יותר הוא התגובות לסרטונים של גבלס, דוגמת "אחי, זה מושלם", "קול מזהב", "נאום נהדר ומעורר השראה", "צריך להשיב את הנאצים" — לצד צלבי קרס.

הסרטון הניאורנאצי והתגובות לו הם רק דוגמה אחת לג'ונגל בעל המאפיינים האנטישמיים והאנטיישראליים שמתחולל באפליקציית הסרטונים הסינית, שכבשה

את הדור הצעיר בעולם כולו וצומחת גם לגילים מתקדמים יותר – ולפי כל הסימנים משפיעה משמעותית על דעת הקהל בגילים האלה. כמוהו, הצלחנו למצוא בקלות עוד מאות סרטונים דומים בעלי תוכן אנטישמי מובהק, ורפרורים שונים, מתוחכמים אך מובנים לגמרי, לסמלי המשטר הנאצי.

לא רק גבלס, היטלר ודימויים נאציים מככבים ברשת וזוכים לאהדה ולוויראליות: תוכן שקורא להשמדת ישראל ו"דה־קולוניזציה" שלה, כלומר גירוש (במקרה הטוב) של היהודים שחיים בה, נהפך לשגרה ואפילו לטרנד ברשתות החברתיות בכלל, ובטיקטוק בפרט.

כמעט 80 שנה אחרי שגבלס, גדול התועמלנים במאה ה-20, ירד מהבמה, תעמולה מסוג חדש ומסוכן משפיעה על מיליוני צעירים ברחבי העולם. התופעה אמנם מתרחשת בכלל הרשתות החברתיות, אבל מעל כולן ניצבת טיקטוק, שנהפכה מאז ה-7 באוקטובר לאחת הבמות הבולטות להכחשת הטבח ביישובי עוטף עזה – ותכנים אנטי־ישראליים ופרו־פלסטיניים מופצים בה בהיקף עצום.

עבור הדור הצעיר, טיקטוק הוא ערוץ מידע מרכזי. את המידע שלהם הם צורכים באמצעות משפיענים שהם עוקבים אחריהם, אך בעיקר דרך יוצרי תוכן שהאפליקציה בוחרת עבורם. לפי הנתונים שאספה חברת היומנוז (Humanz), שפיתחה מערכת שמחברת בין משפיענים ויוצרי תוכן לבין משווקים ויודעת למדוד היקפי הפצת תוכן, מאז פרוץ המלחמה הופצו בטיקטוק 114 מיליארד תכנים פרו־פלסטיניים לעומת 8.2 מיליון תכנים פרו־ישראליים.

"זה נוער שלא קורא עיתונים, משוטט באתרים או צופה במהדורות, אלא צורך את החדשות בפורמט של סרטונים קצרים שמלאים במידע דחוס, קצבי, שיש בו כמה אופני יצירה, כמו וידאו, סאונד או תמונה", מסביר תום דיבון, דוקטורנט החוקר התנהגויות משתמשים ברשתות החברתיות במסגרת המחלקה לתקשורת ועיתונות באוניברסיטה העברית. "מה שמופיע שם מעצב לבני הנוער את התודעה ואת ההבנה שלהם לגבי מאורעות אקטואליים. זאת נקודה חשובה, כי בדיון הציבורי שמנסה להבין מה קרה לנוער ש'מיטרלל', אנחנו שוכחים שאנחנו לא מספיק בקיאים באופן שבו הנוער גדל. אנחנו לא מבינים את גודל ההשפעה של טיקטוק וכמה הדבר הזה מסוכן".

מאחורי המנגנון עומד כסף גדול

כשדיבון מתייחס להשפעה מסוכנת ולנוער ש"מיטרלל", הוא מתכוון בין השאר לנתונים מרעישים שעלו לכתרות מאז ה-7 לאוקטובר על עמדות הצעירים במערב

לגבי ישראל והמלחמה בעזה. הסקר שהקפיץ את העולם נערך על ידי אוניברסיטת הרווארד ב-17 לאוקטובר ונחשף בו שהיחס של האמריקאים לישראל, חמאס והפלסטינים לא נקבע לפי צבע עור או מין, אלא על פי משתנה אחר לגמרי: גיל הנשאלים. הסקר חשף כי קצת יותר ממחצית (51%) מבני ה-18 עד 24 מאמינים ש"ניתן להצדיק" את הטבח של ה-7 באוקטובר בשל הסבל שנגרם לפלסטינים. לעומת זאת, בקרב קבוצות גיל מבוגרות יותר תמונת התמיכה בישראל הייתה גורפת: 89% מבני 55 עד 64 אמרו שרצח 1,200 ישראלים בשבת השחורה לא יכול להיות מוצדק.

מהסקר עולה שרבים מהצעירים בכלל לא מאמינים שבוצע טבח באותו יום: בתשובה לשאלה "האם אתה מאמין שטרוריסטים של חמאס הרגו 1,200 אזרחים ישראלים באמצעות ירי, אונס ועריפת ראשים, כולל משפחות שלמות, ילדים ותינוקות?" השיבו כמעט שלישי מהנשאלים (32%) שהם סבורים שמדובר בשקר. לעומת זאת, רק 10% מבני 65 ומעלה השיבו כי הם סבורים שזהו שקר.

הגל העכור של אנטישמיות ותמיכה בחמאס לא נשאר בסקרים וברשתות החברתיות. הוא שוטף גם את הרחובות והקמפוסים בארה"ב, קנדה ואירופה, בכיכובם של צעירים זועמים שלרבים מהם אין כל קשר לישראל או לסכסוך הפלסטיני. רק בשבוע שעבר התפרעו מאות תלמידי תיכון בבית ספר תיכון בקווינס, ניו יורק, בדרישה לפטר מורה שכל חטאה היה שהעלתה לפייסבוק תמונה שבה היא עומדת עם שלט "אני עומדת לצד ישראל" בעצרת התמיכה בישראל שהתקיימה בעיר. התלמידים הניפו דגלי פלסטין, צעקו, השתוללו וגרמו נזק לחדרי השירותים. המורה הוברחה לחדר צדדי. אין נהפכו חלקים גדולים מבני דור ה-Z לאנטי-ישראלים באופן כל כך בולט — בניגוד גמור לדור ההורים והסבים שלהם?

טיקטוק נמצאת בבעלותה של ענקית האינטרנט הסינית בייטדאנס, אך אם אתה אזרח סיני — לא תוכל להשתמש בה. החברה מפעילה בסין רק את הגרסה המקומית המצליחה מאוד, Douyin. הסיבה ליצירת שתי אפליקציות שנותנות את אותו שירות היא הניסיון של השלטון הסיני הריכוזי למנוע מהאזרחים להיחשף לתוכן מערבי. בייטדאנס רכשה ב-2017 את מיוזיקלי המתחרה בכמיליארד דולר, שינתה את שמה לטיקטוק ותוך חמש שנים בלבד צמחה ל-1.6 מיליארד משתמשים, כשהיא נהפכת לאפליקציית הבית של בני דור ה-Z.

המשקיע ג'ף מוריס מקרן ההון סיכון Chapter One כתב בסוף החודש שעבר בטוויטר, בציוץ שנהפך לווראלי, שטיקטוק היא הסיבה שארה"ב "מפסידה את תלמידי התיכון והקולג' במלחמת המידע". הוא מספר כי כשניסה לחקור את האלגוריתם של

טיקטוק כמשתמש, נתקל בשיטה: "בזמן שנכנסתי לסרטון אחד בטיקטוק שתומך בדעות מנוגדות, כל הפיד שלי נהפך לאנטי־ישראלי באופן אגרסיבי. זה היה כאילו מכניסים אותי לניסוי ומכריחים אותי לראות את כל המלחמה מנקודת מבט שבה ישראל היא הצד המרושע".

אחת המסקנות שלו היא שמאחורי המנגנון עומד כסף גדול: "ראיתי שחלק גדול מטיקטוק נשלט על ידי חוות בוטים אנטי־ישראליות, מגיבים ומלייקקים בתשלום — שהרבה ממנו במימון של ארגונים תומכי חמאס", הוא כותב. "ראיתי שישראל מפסידה בענק במלחמת הטיקטוק. מכיוון שהנרטיב בטיקטוק עכשיו כל כך אנטי־ישראלי, המנגנון של טיקטוק מעודד יוצרי תוכן לתמוך בנרטיב הזה, כי הוא זוכה להכי הרבה תשומת לב ויצירת תוכן אנטי־ישראלי עוזרת להם להגדיל את החשיפה והעוקבים".

"מקבלי ההחלטות לא בטיקטוק"

"ישראל נכשלה בזירת הטיקטוק. אנחנו כמעט לא מצליחים לייצר שם תהודה או ויראליות", טוען יניב ויצמן, בעלים ומנכ"ל של חברת טינק, שמתמחה בשיווק ותוכן לצעירים בני דור ה-Z. "עכשיו נשאלת השאלה אם יש שם יד מכוונת או לא".

ויצמן מתכוון לשאלה אם ההטיה של טיקטוק נגד ישראל מהונדסת על ידי הממשלה הסינית או על ידי גורמים תומכי חמאס, או שזה בסך הכל שיקוף של דעת קהל שמושפעת מגורמים אחרים, כמו הפער המספרי העצום בין משתמשים ממוצא מוסלמי למשתמשים יהודים, לטובת הראשונים, או מגמות של אנטישמיות ואנטי־ישראליות שחודרות מהעולם האמיתי לטיקטוק, ולא להפך.

לדבריו, קשה לענות על השאלה הזאת מכיוון שהאלגוריתם שמכוון את האפליקציה הוא בגדר נעלם. "האלגוריתם של טיקטוק שינה את כל התפיסה שבה צורכים תוכן ברשתות. עד לעלייתה של טיקטוק, בשאר הרשתות החברתיות המשתמש בחר אחר מי לעקוב וצרך תוכן של החברים שלו, של מפורסמים או של המותגים. היה לך מאוד ברור למה את רואה את התוכן שאת רואה. לעומת זאת, היום בטיקטוק לאף אחד לא ברור למה הוא רואה את מה שרואה. הפור יו (הפיד) של כל אחד שונה, ואיש לא יודע לפצח את האלגוריתם ומה הסיבה שתוכן כזה ולא אחר מופיע לכל אחד. היינו מהראשונים שצללו לתוך האפליקציה, וראינו שעם הזמן היא השתנתה מאוד: כיום זו פלטפורמה חדשותית ובעיקר פלטפורמה ליצירת טרנדים ויצירת תנועת משתמשים. אלה הסכנות בכזאת פלטפורמה".

איך היא מייצרת טרנד?

"האלגוריתם של טיקטוק יודע לזהות תנועת משתמשים. כשיש פתאום תנועות כמו MeToo או Black Lives Matter, או להבדיל ארטיק קראנץ' פיסטוק, כל מה שצריך זה להעלות סרטון תחת אותו ההאשטג וטיקטוק מזהה אותו – ומחזקת את הטרנד. בנוסף, הסרטונים נורא קצרים, אין עומק. ואז כשזה מתפוצץ לכולם בפנים, כמו טרנד המכתב של בן לאדן (טרנד שבו צעירים אמריקאים פירסמו סרטונים שמתלהבים ממניפסט שפירסם הטרוריסט, שבו הוא מצדיק את פיגועי ה-11 בספטמבר ומאשים בהם בין היתר את ישראל; ר"ל ור"ג), אנשים תופסים את הראש. ולכן, באותה מידה שתפסה תנועת MeToo תפס פתאום גם הטרנד של From the River to the Sea (שלמעשה קורא לסילוק היהודים מישראל; ר"ל ור"ג). לחצי מהאנשים שהעלו סרטונים כאלה אין מושג אמיתי על הסכסוך ומה שקרה ב-7 באוקטובר, וזה מבוסס על חלק מאוד מהותי בזהות של דור ה-Z – רצון להשתייך".

זוה פועל נגד ישראל.

"במקרה הזה כמות המשתמשים, האלגוריתם והמאפיינים של דור ה-Z פועלים נגדנו. מה שעוד פועל נגדנו הוא שמקבלי ההחלטות לא נמצאים שם, ושכל מערכי ההסברה לא היו שם. הבעיה במסבירנים הישראלים היא שהם נמצאים בזירות שהקהל הצעיר לא נמצא בהן – בטוויטר ופיסבוק, אבל לא בטיקטוק, בטלגרם ובאינסטגרם. אני רואה את ההזנחה".

גם דיבון סבור שהתעלמות של המדינה מהתופעה משפיעה לרעה על ישראל. "יש כמה יוצרי תוכן שמנסים בכל כוחם ליצור הסברה ישראלית, וגם מצליחים בצורה כזו או אחרת, אבל מספרם נמוך ולכן מראש היכולת שלהם לחדור את מסכי עשן האלגוריתם של טיקטוק מצומצמת מאוד. התוצאה היא שבאופן עקבי נראה סרטונים פרו־פלסטיניים במספרים גבוהים יותר מאלה של סרטונים ישראליים".

דיבון גם מצביע על כך שהיתרון הכמותי של המשתמשים הפלסטיניים משחק תפקיד. "יש הרבה יותר פלסטיניים ופרו־פלסטיניים, אז יותר קל להם ליצור טרנדים, ורואים היטב את ההשפעה של זה: ברגע שיותר אנשים משתתפים בטרנדים מסוימים, זה רץ חזק בטיקטוק ונהפך לווריאלי. יש פה קשר מעניין בין ויראליות לתעמולה ואידיאולוגיה, כשכל הדבר הזה נארז בטרנדים".

בסין לא שמעו על הטבח, אלא על מתקפה צבאית של חמאס

יש גם מי שמתקשה להתעלם מהקשר בין הכישלון החרוץ של ישראל בטיקטוק לכך שהרשת נמצאת בבעלות סינית. "מאז שקמה פייסבוק, רשתות חברתיות קמו, התחלפו, נחלשו והתחזקו, אך בסופו של דבר כולן היו אמריקאיות. טיקטוק היא הרשת

הגלובלית הראשונה בהיסטוריה שלא רק שאינה אמריקאית — היא שייכת לסיין", אומרת יועצת החדשנות איילה צורף. "הסינים הצליחו לעשות את מה שרוסיה לא הצליחה לעשות לפניהם: לייצר רשת בעלת השפעה גדולה על השיח בכל העולם המערבי. מקור עוצמתה של טיקטוק מגיע מקהל היעד הנחשק שברשתות החברתיות — הילדים, הנוער והצעירים, ובחסות אירועים גלובליים כמו המלחמה באוקראינה היא התעצמה משמעותית גם אצל מבוגרים".

המעצמה הסינית היא אמנם לא שחקנית פעילה וגלויה במלחמה ברמה הצבאית, אבל מאחורי הקלעים היא בהחלט בעלת אינטרס ועניין. "סיין מתייחסת למלחמה דרך הפריזמה של יחסי סיין-ארה"ב, ופחות העניין של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, כך שהמאבק שלנו פה הוא חלק מאירוע עולמי הרבה יותר גדול מאיתנו", מסביר ד"ר יורם עברון, חוקר סיין מאוניברסיטת חיפה. "מכיוון שישראל היא בת ברית קרובה של ארה"ב, ומכיוון שסיין נמצאת בעימות עם ארה"ב, אז כל פגיעה בבת ברית של ארה"ב היא סוג של הישג לסיין, וזה מה שמקדם את הקו האנטי-ישראלי והפרו-פלסטיני שקיים בסיין מתחילת המלחמה, שכולל את העובדה שהיא אפילו לא הזכירה בתקשורת הסינית את הטבח".

כלומר, לאזרחי סיין אין מושג שהתרחש טבח?

"בדיוק. המונח שהם משתמשים בו הוא 'ההתקפה הצבאית שחמאס ביצע על ישראל ב-7 באוקטובר'. זה ממוסגר כעימות צבאי, ואם יש דיווח על פגיעה באזרחים, זה רק על תושבי עזה שנפגעים מישראל. יש כאן גם את העניין שארה"ב מבקרת את סיין על היחס שלה למיעוט המוסלמי בשטחה, וההבלטה של הפגיעה של ישראל בעזה מאפשרת לה לטעון שארה"ב היא דו־פרצופית".

"המעורבות הסינית ברשתות החברתיות גדולה מאוד. אנשים שניסו לפרסם כתבות פרו-ישראליות בתקשורת הסינית עברו עריכה כבדה מאוד, ואנשים שפירסמו או העלו פוסטים פרו-ישראליים ברשתות — החשבונות שלהם נסגרו. יש אווירה שהציבור הסיני יודע לקרוא בבירור: ישראל מבצעת פשעים, מפרה את החוק הבינלאומי, מגיבה בצורה לא פרופורציונלית".

אחד המתריעים הבולטים נגד טיקטוק והשפעותיה הוא המשקיע הישראלי מייקל אייזנברג, מייסד קרן אלף, שטוען זמן רב שיש סיכוי גבוה שסיין משתמשת באפליקציה ככלי להשפעה על דעת הקהל והתרבות במערב במסגרת המאבק בין המעצמות. בריאיון לפודקאסט "וויקלי סינק" אמר אייזנברג כי "יש פה השפעה זרה של מדינה עוינת על תרבות מערבית, עם תופעות שמשנות את התרבות באופן דרמטי, כמו

קיטוב, ירידה בפטריוטיות וכרסום בסולידריות המערבית. האם בוודאות יש יד מכוונת זדונית על כל פעולה? לא. אבל יש מספיק אינדיקציות כדי לפעול. רוב הראיות מצביעות על כך שיש פה בעיה קשה שכבר רואים ברחובות ברמת האנטי־ישראליות". במקרה או שלא, האנטישמיות בסין היא תופעה חדשה יחסית, של השנים האחרונות. "זו הפעם הראשונה שבה אנחנו נתקלים בגילויי אנטישמיות בסין, שבה היהודים תמיד נתפסו כעם עתיק כמו העם הסיני וזכו להערכה", מסבירה ד"ר מיכל זלצר־לביד, מומחית לסין מאוניברסיטת בראילן וחברה בפורום דבורה — נשים במדיניות חוץ וביטחון לאומי. "בסין נהוג לעשות הפרדה בין ישראל לבין הסוגיה היהודית. סין הייתה פרו־פלסטינית עוד מימי שלטון מאו, והיחסים עם ישראל תמיד היו מוגבלים בגלל המעורבות האמריקאית והפיקוח האמריקאי החזק על כל מה שישראל עושה עם סין. אבל מה שלא היה ברור הוא שתתעורר בסין אנטישמיות ברשתות בצורה כזאת".

אילו גילויי אנטישמיות את מזהה?

"קראתי מאמר בעיתון בהונג קונג שמדגיש שאמה הסינית של החטופה נועה ארגמני היא לא סינית, אלא ישראלית. היה להם חשוב להבהיר גם שנועה נולדה בישראל. ומה שהדהים אותי עוד יותר היה לראות את התגובות לכתבה הזאת: 'היהודים אשמים בהכל', 'חבל שהיטלר לא סיים את העבודה', 'היהודים נאצים בעצמם'. אלה דברים שאנחנו נתקלים בהם בפעם הראשונה, והשלטון לא בולם את זה".

זה אותנטי? הרי מדובר בסין.

"זה מגיע באופן ספונטני מהמגיבים, אבל הסיבה לכך יכולה להיות סיקור מוטה של המלחמה, ולצד זאת כמו תמיד יש פה גם כמה משפיעני רשת, שופרות שקשורים לשלטון שמציתים את זה, ומשם זה מתפשט".

ויצמן סבור ש"רב הנסתר על הגלוי באלגוריתם של טיקטוק, אבל אנחנו רואים שתכנים שקשורים לצד שלנו תחת האשטאגים פרו־ישראליים מקבלים הרבה פחות ויראליות לעומת תכנים תחת האשטאגים פרו־פלסטיניים. עשינו כמה מהלכי הסברה והתוצאות היו נמוכות, גם כשפנינו לקהל ישראלי. אז נכון שאפשר לטעון שהתכנים שלנו לא מספיק מעניינים כדי להיפך לווייראליים, אבל אפשר להסתכל על דבר אחר: האישור של הפלטפורמה להעלות תכנים מסוימים. אם עכשיו עשיתי סרטון הסברה מעולה ואני רוצה לקדם אותו במיליון שקל כדי שהציבור בגרמניה יראה אותו, כבר יש חומה, אי־אפשר לקדם, וזה הדבר שהכי קרוב להוכחה שיש יד מכוונת נגדנו".

איך הם מסבירים לכם את החומה הזו?

"הם עוטפים את זה בטענה 'אנחנו לא מראים חיילים', ו'לא מדברים על קונפליקטים'. אז אנחנו מנסים לעשות טריקים: להציג תוכן ש'מדבר על' ולא 'מראה' את התוכן, וגם זה לא מצליח. ברור שהעין ששופטת היא לא רק טכנולוגית, אלא גם אנושית".

הדרך המקובלת ביותר לקידום קמפיין היא שימוש בהאשטגים — הכלי המשמעותי ביותר בטיקטוק להפצת טרנד. ואולם, מתברר שטיקטוק חסמה את ההאשטאג "יחד ננצח" מפני שתייגה את צמד המילים כביטוי פוליטי. לפני כשנה, בעיצומה של מערכת הבחירות בישראל, קבעה טיקטוק מדיניות של איסור מימון תוכן פוליטי. כלומר, גם קמפיין הסברה שמקדם תוכן שלא נוקט עמדה כמו "יחד ננצח" מסומן אצל החברה כפוליטי — אף שלא מקדמים אותו פוליטיקאים.

האם לארה"ב יימאס ממנה?

טיקטוק, כמו יתר הרשתות החברתיות, יודעת לקרוא את המפה ומבינה שעל התופעות השליליות שצמחו בה — כמו הפצת פייק ניוז, אנטישמיות והשפעה שלילית על בני נוער — היא תצטרך בסופו של דבר לתת את הדין. נראה כי ההבנה הזאת התחדדה בתקופה האחרונה, שבה הדיון הציבורי בארה"ב ובמדינות נוספות בנושא הולך ומתחמם. החברה משקיעה מאמצים רבים כדי לשכנע את העולם שהיא נלחמת בכל כוחה בתופעות האלה, אך לא תמיד מצליחה לשכנע: מספיק להציץ בסקרים ובתכנים שמשתיפים בני דור ה-Z מסביב לעולם כדי להבין שבפועל קורה ההפך.

לדיונים שנערכו בחודש האחרון בכנסת בסוגיית חלקן של הרשתות החברתיות בהפצת מידע שקרי במלחמה לא התייצבו נציגי טיקטוק ומטא, אבל נציגת טיקטוק לירון ריפמן הגיעה לדיון שעסק באנטישמיות הגואה בוועדת העלייה, הקליטה והתפוצות בשבוע שעבר. ריפמן אמרה כי החברה עושה מאמצים רבים ליירט תוכן אנטישמי ואנטי־ישראלי, וכי יותר מ-40 אלף עובדים עוסקים בסריקת התכנים: "מה-7 לאוקטובר הקפצנו את כל הנהלת טיקטוק העולמית, ואנחנו עובדים סביב השעון כדי להבטיח שהפלטפורמה תהיה בטוחה ואוטנטית גם במצב המלחמה הזה", אמרה. "אנחנו רואים את האחריות הגדולה שלנו ואנחנו נלחמים גם בתכנים אנטישמיים, פייק ניוז, תוכן אלים ומסית". ריפמן דיווחה כי בחודש הראשון למלחמה הסירה טיקטוק יותר מ-925 אלף סרטונים עם אלימות, תוכן שנאה, פייק ניוז, טרור ותוכן שמקדם חמאס, וכי "הסרנו יותר מ-24 מיליון חשבונות מזויפים ברחבי העולם מתחילת המלחמה, ויותר מחצי מיליון תגובות בוטים על תוכן תחת האשטגים שקשורים לסכסוך".

אבל בעוד שבישראל הדיון בנושא מתקיים עדיין בעיקר בתקשורת וברשתות החברתיות, בעולם כבר יש כבר כמה מדינות שאוסרות את השימוש באפליקציה או בצורה מוחלטת על כלל האוכלוסייה או על עובדי ציבור. בהודו, אפגניסטאן ופקיסטאן השימוש באפליקציה נאסר לחלוטין, ואילו במדינות כמו ארה"ב, אוסטרליה, טיוואן, הולנד, צרפת, דנמרק, לטביה ונורווגיה היא חסומה לעובדי מדינה ואנשי צבא. החששות לא קשורים רק להפצת פייק ניוז ותוכן אלים, אלא גם לחשש כי ממשלת סין אוספת מידע על המשתמשים ומנסה להנדס את התודעה של הנוער המערבי.

ייתכן כי רגע האל-חזור של טיקטוק, הקש שישבור את גב הגמל האמריקאי, הוא דווקא פרשת "המכתב מבן לאדן" שזיעזעה רבים בארה"ב, והמראה של נערות ונערים אמריקאים שמהללים את רב המרצחים ו"הגותו" היה סימן אחד יותר מדי עבורם. אחרי שנים שבהן מדברים בארה"ב על הרעיון של חסימת הטיקטוק במדינה כולה, אך לא מוציאים את המהלך לפועל, נראה שאירועי השבועות האחרונים עוררו מחדש בכל הכוח את הקריאות במערכת הפוליטית ובציבור האמריקאי לחסום באמצעות חקיקה את האפליקציה הסינית ששוטפת את המוח של הנוער. ניסיון העבר מלמד שזה לא יהיה פשוט בכלל.

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

🔔 טיקטוק 🔔 מלחמת חרבות ברזל 🔔 סין 🔔 רשתות חברתיות